

Abdelkader Benali. Bad Boy. Tekst A (zonder uitleg)

Uit: *Bad Boy* (Arbeiderspers, 2013).

I

Amir Salim werd drie keer geboren.

De eerste keer als vierde zoon van Fatima en Mohammed Salim.

De tweede keer als vechter op het canvas in een boksring.

En aan het begin van de zomer van 2012 kreeg hij als reisleader in Marokko zijn derde gedaante.

Amir was het zevende kind dat Fatima, dochter van Ahmed Mohammed Salim, op de wereld bracht, in de Amsterdamse Vrolijkstraat, op tweehoog, op 9 december 1987 om kwart over elf in de ochtend. Het had die nacht licht gevoren. Hij was de benjamin van de familie en zou dat blijven. Drie oudere broers en drie zussen wachtten in de woonkamer de geboorte af en om de tijd te doden zetten ze guldens in op de uitkomst van het geslacht. De bevalling duurde twee uur en tweeënvijftig minuten en om het te vieren at de familie couscous met erwtjes. Vanaf de bank waar ze was gaan liggen keek de moeder hoe de kinderen de couscous soldaat maakten. De volgende ochtend serveerde zijn moeder gewoon weer het ontbijt.

Op de kleuterschool bleek Amir geen prater. In volstrekte zwijgzaamheid deed hij zijn oefeningen en spelletjes, alsof woorden de orde alleen maar konden verstoren. Zijn moeder bracht hem naar school, zijn moeder haalde hem op en elke keer vroeg ze: 'Heb je nog wat gezegd?' Hij schudde nee.

'Kunnen jullie daar niks aan doen?' zei de moeder tegen de broers. Ze probeerden hem zover te krijgen te praten door hem uit te dagen op hun grapjes in te gaan. Zonder enig resultaat. De broers gaven het op. De zussen begonnen er niet eens aan. Hij keek ze zo mysterieus aan, alsof hij van een andere wereld kwam.

'Hij behoort tot de zwijgzame tak van de familie,' zei de oudste broer lachend.

Soms keek zijn juf naar hem en vroeg ze zich even af of ze een leerling of een Boeddhabeeeldje in de klas had. Verder dan dat gingen de zorgen niet. Men ging ervan uit dat het Amirs eigen nadrukkelijke wens was zijn kaken stijf op elkaar te houden.

Op een dag ontdekte hij het prentenboek *Rupsje Nooitgenoeg*, waarin een rups zich door een berg voedsel en voorwerpen heen vreet om uit te groeien tot een prachtige vlinder

die de wijde wereld in fladdert. Er gebeurde iets in Amirs binnenste toen hij juf Rita uit het boek hoorde voorlezen. Betoverd door de plaatjes verslond Amir wat de juf vertelde. Wat kon dat beest eten, zeg! En wat was die vlinder mooi! Elke keer dat hij een momentje had in de klas hobbelde hij richting het boekenhoekje om *Rupsje Nooitgenoeg* door te bladeren.

Op een dag, na het boek voor de zoveelste keer doorgekeken te hebben, stond hij op van het rommelige leestafeltje en zei tegen juf Rita: 'Ik ben Rupsje Nooitgenoeg.' Dit waren de eerste Nederlandse woorden die hij sprak.

Aan het einde van de dag werden de hekjes van de kleuterschool opengezet, waarna de kinderen in de armen van hun moeders renden. 'Rupsje Nooitgenoeg,' riep Amir verrukt uit toen hij zijn moeder bij de rokken had vastgepakt. Zijn moeder slaakte een zucht van verlichting toen hij haar deze woorden nog een keer zei.

'Wie bedoel je?'

'Rupsje Nooitgenoeg.'

'Ik weet niet wie die Rupsje Nooitnogwat is, maar wat ben ik blij dat er woorden uit komen. De naam van Allah zij geprezen dat Hij op je pad kwam, we hadden je anders misschien naar Marokko moeten sturen. We dachten echt dat je iets mankeerde.'

'Ik ben Rupsje Nooitgenoeg,' zei hij nog een keer.

'Wie die Rupsje Nooitgenoeg ook is, hij verdient ons respect. Je broers moeten hem namens de familie bedanken voor de inspanningen die hij heeft verricht om je aan het praten te krijgen.' En zo liepen ze naar huis.

Om zijn moeder een plezier te doen schreef de oudste broer een ansichtkaart.

Zeer geachte Rupsje Nooitgenoeg,

Namens mijn moeder en alle andere leden van de familie Salim wil ik u hartelijk bedanken voor de moeite die u heeft gedaan om ons broertje Amir aan het praten te krijgen.

Heel erg bedankt!

De familie Salim

Toen Amir van de kleuterschool ging, kreeg hij het stukgelezen exemplaar van *Rupsje
Nooitgenoeg* mee. Als aandenken aan zijn ontpopping.